

Een pikante poedelprijs

(’s Zuderpupperl)

Blijspel in drie bedrijven

door

HEIDI HILLREINER

vertaling en bewerking

B. v.d. Haar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN PIKANTE POEDELPRIJS - 'S ZUDERPUPPERL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HEIDI HILLREINER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING

Klaas Horstman	-	brood-, banketbakker, 50 jaar
Marie	-	zijn vrouw, 50 jaar
Hannie	-	hun dochter, 20 jaar
Jan	-	hun zoon, 17 jaar
Dini	-	zuster van Klaas, 55 jaar
Hans Haller	-	meesterknecht bij Klaas, 25 jaar
Max Haller	-	vader van Hans, 50 jaar
Inspecteur Eder	-	35 jaar

DECOR

Het decor is gelijk in alle drie bedrijven en stelt een gewone huiskamer voor. In die kamer staat een kast centraal (tegen een zijwand). Verder een divan, een telefoon en een huiskamermeubilair. Tenslotte drie deuren: naar de winkel, de bakkerij en de gang.

De pop is onmisbaar. Men kan kiezen uit een etalagepop, een opblaasbare pop of een volgestopt kledingstuk (panty of overall).

KORTE INHOUD

In het gezin van brood- en banketbakker Horstman is er, sprake van grote opwinding vanwege een aanstaande bakwedstrijd. Horstman is ervan overtuigd dat hij de eerste prijs zal winnen, maar enkele huisgenoten zijn het daar niet mee eens.

Ook Hans, de knecht heeft een taart ingezonden en .... heeft meer succes dan zijn baas. De baas krijgt dus niet de eerste prijs en moet genoeg nemen met de poedelprijs! Dat is een vrij grote pop die eventueel kan dienen als blikvanger in de etalage. Horstman vat dit als een regelrechte belediging op en probeert op allerlei manieren de pop te verdonkeremanen. Horstman komt laat thuis en hangt de pop voorlopig in een kast. Als zijn zuster de pop aanziet voor een lijk, zijn de poppen aan het dansen. Het wordt er niet beter op als de politie ingeschakeld wordt. De situatie lijkt hopeloos als er, heel toevallig overigens, een damesslipje in de kamer wordt gevonden. Van wie is het slipje? En... hoe kwam het daar?

EERSTE BEDRIJF

1e toneel
(Hans, Hannie)

('t Is zaterdagmorgen; de bakkersknecht leest bij de tafel een brief)

Hans: *(leest hardop)* “.... Hans, je weet niet half hoe vader zich ergert! Hij kan het maar niet verkroppen dat jij weggelopen bent, terwijl jij hem later toch zou opvolgen als banketbakker. Dat weglopen kwam hard aan, maar hij ergert zich nog het meest aan het feit dat je na een paar weken niet teruggekomen bent. Dat je terecht kwam bij bakker Horstman in Hoogeveen weet hij niet en hij weet evenmin dat Horstman een dochter heeft die jou aardig vindt. Misschien is het maar beter, dat hij dat voorlopig ook niet hoort. O, Hans, je moest eens weten wat wij te verduren hebben vanwege zijn humeur. Moeder moet het wel verdragen, maar ik kan er niet meer tegenop en daarom ga ik de deur uit. En waar kan ik anders heen gaan dan naar jou! We zien dan later wel verder. Op de 27e kom ik met de trein van 3 uur in Hoogeveen aan. Kun je mij van het station komen halen? Tot dan.... Je wanhopige zus, Monika". Zij schrijft de 27e ....., maar dat is morgen al. O, nee, dat kan niet! Mijn baas kent Monika, want hij is wel eens bij ons in Groningen geweest. Hij mag haar nog niet zien. Ik moet haar beslist opvangen en haar voorlopig maar naar een hotel brengen. Dan zien we wel verder.

Hannie: *(op van rechts met de ontbijtboel)* Goeie morgen, Hansje! *(ze wil hem een zoen geven, maar ziet dat hij bezig is)* O, neem me niet kwalijk. Ik zal je niet storen.

Hans: *(schrikt even en frommelt de brief in zijn bakkerskiel)* Morgen, lieve schat, je stoort me helemaal niet, hoor! Toen jij binnenkwam, dacht ik dat je mij een zoen wou geven.

Hannie: *(zet spullen op de tafel)* Als je die wilt hebben, moet je hem maar komen halen. *(ze loopt om de tafel heen, Hans loopt haar na en zij laat zich inhalen en zoenen)*

2e toneel
(Jan, Hannie, Hans)

Jan: *(geeuwend op van rechts; hij kucht even)* Ook goeiemorgen allebei.

Hannie: *(maakt zich los uit omarming)* Foei, wat laat je ons schrikken!

Jan: Zo, zo, hangen jullie mekaar 's morgens ook al om de nek? Nee, ik moet er toch eens goed over nadenken of dat vrouwengedoe wel iets voor mij is. Zo'n gevrij op de vroege morgen! Het lijkt mij niets! Op die manier ben je al weer uitgevrijd voor je naar bed gaat!

Hans: Wacht maar, kereltje tot je de smaak ook te pakken krijgt! Als het zover komt, weet jij ook niet meer van ophouden! *(de mannen gaan zitten)*

Jan: En zo vergaat het mij nu met eten! Daar kan ik niet mee ophouden!

Hannie: Een mooie vergelijking, zeg! *(gaat tafel dekken)*

Jan: En als vader jullie nu eens had gezien?

Hannie: O, maar dat heeft hij niet.

Jan: Die arme man. Hij heeft er geen idee van wat hier achter zijn rug om gebeurt.

Hannie: O, niks bijzonders, hoor. Hier gaat het precies zo als in de tijd van mijn ouders. Dat jonge kerels en vrouwen elkaar altijd weer opzoeken, is al zo oud als de weg naar Rome!

Jan: Maar dat mijn vader ook halve nachten ging rondscharrelen, wil er bij mij niet in. *(tegen Hans)* Arme kerel, die elke avond tegen drie of vier uur in een koud bed moet kruipen. Brrrr, ik zou het besterven!

Hannie: Zeg eens, als je dit alles zo goed weet, wanneer slaap jij dan?

Jan: O, onder mijn werk, want die stomme broodjes van pa kan ik wel slapend bakken. *(tegen Hannie)* Schiet je nu nog wat op. Mijn maag begint te knorren.

Hannie: Als jij je handen ook eens zou laten wapperen, zouden we misschien wat eerder klaar zijn!

Jan: Zo'n honger heb ik nu ook weer niet direct. Weet je, Hans, als er een vrouw de kamer binnen komt, wordt je meteen aan het werk gezet en dat zie ik nu nog niet zitten. 't Is ook geen eerlijke taakverdeling.

Hannie: Ik vraag me wel eens af wat jij nu wél ziet zitten, buiten eten dan....?

Jan: Kijk, ik zou best een meisje willen hebben: .... mooie slanke taille en een behoorlijke borstomvang. *(hij demonstreert wat)*

Hans: Zo..., zo...! En dan zeker met zulke voeten. *(hij wijst maat 58 aan)*

Jan: *(verbaasd)* Waarom dat dan?

Hans: Om je evenwicht te bewaren met zulke maten. *(men lacht)*

3e toneel
(Hans, Hannie, Jan, Dini, Marie)

Dini: *(van rechts op met boter, kaas, etc.)* Goedemorgen allemaal. *(men groet terug)*

Marie: *(komt op met mand vol met broodjes)* Morgen! *(Jan springt overeind, neemt de mand over en zet die op de tafel)* Dank je wel, Jan. Zoveel hulp ben ik van jou niet gewend!

Jan: Weet je, moeder, wanneer ik honger heb, heb ik mezelf niet meer in de hand. *(pakt alvast een broodje)* Ik ben altijd al bang geweest om te verhongeren!

Marie: O, nu begrijp ik het.... je bent op dit moment ook bezig te verhongeren!

Jan: Beste mensen. Ik zou nu maar zoveel eten als je kunt, want je weet nooit of er morgen nog wel wat te eten zal zijn!

Hannie: En als jij ooit eens mocht verhongeren, wat ik nog betwijfel, dan zullen we op je grafsteen zetten .... "Honger heeft hij vaak gehad!" *(men lacht wat en gaat ontbijten)*

4e toneel
(Klaas, Jan, Marie, Dini, Hannie, Hans)

Klaas: *(op uit de bakkerij, nog in bakkerskleren)* Zo, 't meesterstuk is klaar! *(wrijft zich in de handen)* Ik denk dat ik wel op de eerste prijs kan rekenen! *(gaat zitten eten)*

Jan: Weet je zeker, vader, dat je niet teveel suiker hebt gebruikt? Ik ben bang, dat men dit zal merken als men de taart aansnijdt!

Klaas: *(narrig)* Van dat soort dingen heb jij geen verstand. Jullie jonge snuiters denken, dat alleen dat goed is, wat je op school hebt geleerd. Maar ik blijf beweren dat je het vak pas leert na jarenlange ervaring in de bakkerij. En zeker niet in de schoolbanken.

Jan: Waarom moet ik dan eigenlijk nog naar school gaan, als ik hier toch alleen maar kleffe broodjes hoef te bakken?

Klaas: *(begint wat boos te worden)* Johan, zo praat een zoon niet tegen zijn vader!

Jan: *(tegen de anderen)* Weet je wat ik zo vreemd vind? Als vader een slechte bui heeft en ik heb gelijk, dan zegt hij "Johan" tegen mij, net of ik een vreemde ben, maar als alles klikt, ben ik ineens weer zijn Jan, is 't niet zo, vader?

Klaas: Nou, zo is 't wel genoeg voorlopig. Wacht maar af tot ik met de eerste prijs thuis kom .....

Marie: *(heeft een beetje met hem te doen en knijpt hem speels in de wang)* Ik weet zeker dat jullie vader deze keer een hele lekkere taart heeft gebakken en ik zal straks beslist voor hem duimen.

Dini: Dat doe ik ook. Wie weet, heeft hij misschien dit keer meer geluk en wint hij inderdaad.

Jan: Ik zou er in elk geval heen gaan, pa, want ik heb gehoord dat de laatste een poedelprijs krijgt. En dat is een grote suikerpop om in de etalage te zetten, ... als blikvanger. En omdat jij een hekel hebt aan veel suiker, mag ik hem opeten!

Hannie: Ik geloof dat jij ook nergens anders aan kunt denken, dan aan eten!

Hans: Wacht maar af, misschien komt je vader nog redelijk goed uit de bus.

Jan: Je bedoelt dat hij misschien nog op de tweede plaats van onderen kan komen?

Klaas: *(een beetje boos)* Ja, ja, steek de draak maar weer met mij. Vandaag zal ik jullie laten zien, waar het om gaat. *(hij staat op)*

Jan: Juist, vader, om je jarenlange ervaring. Maar dat weten wij allang.

Klaas: *(een beetje boos)* Ach, hou toch op! *(gaat rechts af)*

5e toneel

(Hans, Hannie, Dini, Jan, Marie)

Jan: *(zuchtend)* Dat die ouwe nou nooit eens iets wil aannemen van ons, jongeren. *(schudt het hoofd)*

Hans: Net wat je zegt!

Marie: En ook al druisen je ideeën in tegen die van je vader, dan nog is je optreden van zonet beslist niet terecht.

Jan: Ja, maar moeder hij wil ook helemaal niets van ons aannemen. Goed, aan zijn brood mankeert niets. Dat is prima, maar zijn gebak is niet goed, omdat hij teveel suiker gebruikt. En dat willen de mensen vandaag de dag niet meer, want ze denken, vòòr alles,....aan hun figuur en hun gewicht....

Hannie: Behalve dan onze Jan, die denkt alleen nog maar aan eten.

Jan: O, maar ik moet er immers nog van groeien en veel eten sterkt de spieren en veel suiker is goed voor het verstand. Voor mijn figuur is het ook niet goed dat ik ga vasten.

Marie: Wie heeft je dat voorgekauwd? Hoe kom je aan al die wijsheid. Waarom denkt iedereen tegenwoordig meteen aan zijn gewicht?

Jan: Hans zei dat en ik geloof hem. O, ik zou best een goeie bakker willen worden, maar dan wel zo een, die met zijn tijd meegaat en die niet blijft vasthouden aan die goeie oude tijd.

Marie: Maar Jan...

Hannie: *(valt haar in de rede)* Nee, moe, dan moet ik Jan toch gelijk geven. De mensen hoeven tegenwoordig niet meer lichamelijk zo hard te werken en ze willen niet maar raak eten om dik te worden.

Dini: O, maar ik vind de taartjes en de berliner bollen van Klaas erg lekker.

Jan: Ja, ja, maar als je er je tanden in zet, dan blijft alles aan je gebit kleven! *(Marie is een beetje boos en ze wil Jan een draai om de oren geven, maar die ontwijkt dat handig)* Dat bedoel ik nou. Als ik eens gelijk heb, dan krijg ik een draai om de oren. Wat gebeurt er dan wel niet als ik eens niét gelijk heb? Dan kan ik mijn testament wel opmaken.

Hannie: Wees maar niet bang, want dat gebeurt toch nooit. Jij kletst je er toch wel weer uit.

Jan: Meen je dat nou? Dan zal ik mij, met ingang van de volgende maand anders opstellen. Maar dan hoop ik, dat Hans mijn baas wordt en niet vader.

Hans: *(boos)* Daar heb ik ook nog wat over te zeggen. En je weet heel goed, Jan, dat ik je vader nooit een trap na zal geven, ook niet als ik een keer ergens anders over zou denken.

Marie: Zulke taal wil ik niet weer van je horen, Jan!

Dini: Je vader zal het daarover ook nooit eens worden.

Jan: Dan ga ik staken en neem ik nog wat zwemlessen.

Hannie: Waarom dat dan?

Jan: Nou, als het schip hier dan naar de kelder gaat, kan ik altijd nog gauw proberen weg te zwemmen.

Marie: *(staat op, haalt een borstel uit de kast, neemt de jas van de kapstok en gaat die afborstelen)* Ik zou wel willen, dat vader de eerste prijs wint, dat zou dan een goeie reclame voorde zaak zijn. Vooral nu het de laatste tijd niet zo rooskleurig gaat.

Hans: Dat komt ook, doordat de baas nooit naar ons wil luisteren.

6e toneel

(Hannie, Dini, Hans, Jan, Klaas, Marie)

Klaas: *(komt op van rechts, heeft geen bakkerskleren meer aan; hij heeft de schoenen in de hand, gaat op de divan zitten en trekt ze aan)*

Jullie zullen het zien en beleven.... ik win de eerste prijs, want die komt mij toe. Die lui met dat moderne gedoe hebben niks in te brengen. Er gaat niets boven die goede oude tijd.

Marie: *(reikt hem de jas aan)* Wat zou ik graag willen, dat je gelijk krijgt.

Klaas: Geen enkel probleem. In mijn vak ben ik nog altijd de allerbeste.

(voelt aan zijn hals) Marie, waar is mijn stropdas? Ik moet ook overal aan denken.

Marie: Ja, heb jij nu een das nodig of ik? *(vlug rechts af, samen met Klaas)*

7e toneel

(Hans, Hannie, Dini, Jan)

Hannie: *(ruimt de tafel op)* Hè, ik hoop maar dat de taart niet te zoet zal zijn.

Dini: *(helpt haar)* Klaas zal hem heus wel goed gemaakt hebben. Jullie moeten niet altijd zo op hem vitten.

Jan: Lieve tante Dini, wij vitten niet, wij wijzen hem alleen maar op de feiten.

Dini: Een feit is dat Klaas een goeie banketbakker is.

Hannie: Daar gaat het nu niet om. Maar het kan altijd nog weer beter.

Dini: Best mogelijk, maar dat breng je Klaas toch niet aan zijn verstand.
(af met de ontbijtboel)

8e toneel

(Hans, Hannie, Jan, Klaas)

Klaas: *(op door de middelste deur met een gebakdoos)* Zo iets heerlijk zal de jury beslist nog nooit hebben geproefd.

Jan: Dat geloof ik zeker! *(hij staat op, loopt op de gebakdoos af en huichelt een beetje)* Pa, mag ik eens kijken? 't Is vast een hele mooie!

Klaas: *(tikt hem op de vingers)* Handen thuis! *(zet de doos op de tafel)*

Jan: Maar ik kan toch wel een mooie strik om de doos maken? *(haalt een groot, gekleurd lint uit de kast)* Kijk, iedereen moet kunnen zien, dat er wat bijzonders in de doos zit. *(wil het lint er om heen maken)*

Klaas: *(knorrig)* Ik heb geen linten nodig!

Jan: Geloof mij nu pa, zoiets kan nooit geen kwaad.

Hannie: Wacht maar, ik help je wel even. *(strikt de linten om de doos)*

Klaas: *(bekijkt de zaak eens)* Vind je dit niet wat te opvallend?

Jan: Het gaat er maar om, pa, dat je je spullen aanprijst. Misschien snijden ze je taart niet eens aan en krijg je de eerste prijs zo al, alleen om de linten.

Klaas: *(wil weer uithalen naar zijn zoon)* Brutale vlegel! Je ruïneert me nog!

Jan: *(gaat voor de zekerheid wat opzij)* Och, pa, maak je niet zo druk. Je laat vandaag je humeur toch niet verpesten door je minderjarige zoon .....? *(gaat zitten)*

Klaas: *(nog kwaad)* Och, denk liever een beetje aan mij.

Jan: Maar dat doen we echt allemaal wel.

9e toneel
(Hans, Jan, Hannie, Klaas, Marie)

Marie: *(op van rechts met een stropdas)* Hier is je das.

Klaas: *(strikt de das om)* Hoe zie ik eruit?

Jan: Alsof je een bruidegom bent!

Klaas: Van wie heb jij toch die brutale mond?

Jan: Mijn leraar Boomsma heeft altijd beweerd, dat dat een erfeniskwestie is .... zo vader, zo zoon!

Klaas: *(weer wat aangebrand)* Hoe durft zo'n man dat te zeggen! Ik heb toch alleen maar het laatste schooljaar bij hem gezeten. Hij kent me niet eens!

Jan: O, maar aan dat ene jaar had hij meer dan genoeg. *(springt voor alle zekerheid opzij)* En ik heb dit niet gezegd, maar de ouwe Boomsma.

Klaas: *(pakt de doos voorzichtig op)* Jullie hoeven vanavond niet op mij te wachten, want 't kon best wel eens laat worden. *(spits)* Uiteindelijk moet ik op mijn overwinning wel een borrel nemen.

10e toneel
(Hans, Hannie, Jan, Marie)

Hannie: Dat een mens zo overtuigd kan zijn van zichzelf!

Marie: Maar je kunt nooit weten.... misschien wint hij de eerste prijs wel.

Jan: Ja, misschien, dat zeg je goed. *(de winkelbel gaat)*

Hannie: Wacht maar, ik ga wel even. *(links af)*

Hans: *(staat op)* Ik zal Hannie meteen nog wat verse broodjes brengen. *(midden af)*

11e toneel
(Jan, Hans, Marie)

Marie: Ik ben helemaal in de war door al dit gedoe. En ... of mijn man nog iets zal winnen... Dat gun ik hem zo.

Jan: Daar hoef jij vast niet van in de war te raken, want vader wint absoluut niets. Alles is veel te plakkerig geworden.

Marie: Jan, je vader is nog van de oude stempel.

Jan: Juist en daarom wil hij van ons ook niets aannemen.

Marie: Op zijn leeftijd is dat lastig! Ik had vroeger niet moeten zeggen, wat jij tegen je vader zegt.

Hans: *(op met een mandje broodjes)* Zo, daar zullen ze voorlopig wel genoeg aan hebben. *(gelijk weer links af)*

Marie: Ik zal eens in de winkel kijken, misschien kan ik Hannie ergens mee helpen.

Jan: Op 't moment zeker niet.

Marie: Hoe dat zo?

Jan: Och, ik denk dat Hans haar wel een stevig handje zal helpen.

Marie: Ach, loop heen, jij kletst maar wat. *(af)*

12e toneel
(Jan, Hans)

Jan: *(staat op)* Eigenlijk zou ik nu wel wat eten kunnen gebruiken. Ik zal eens in de koelkast kijken of daar nog wat koude pudding staat van gisteren. *(wil rechts af gaan)*

Hans: *(links op)* Wacht eens even, Jan. *(geheimzinnig)* Zou jij mij een pleziertje willen doen?

Jan: Dat hangt ervan af wat het is. Als het uitdraait op extra werk, dan kun je het wel vergeten...

Hans: Maar je moet er niet over praten. Dat is alles wat ik van je vraag. Het moet beslist onder ons blijven. Accoord?

Jan: *(hij zweert)* Op mijn erewoord.

Hans: Goed dan. *(legt vriendschappelijk zijn hand op Jan's schouder)* Ik heb ook een taart gemaakt voor de keuring. Maar daar kan ik natuurlijk niet verschijnen, want als je vader mij daar ziet, krijg ik meteen mijn ontslag. Mijn taart moet daar zijn, vòòrdat hij daar komt. En ik kan hier nu niet weg, dat zou opvallen.

Jan: Dat betekent in normaal Nederlands, dat ik jouw taart daar moet afgeven. *(port in zijn zij)* Dat komt voor mekaar, maar moet ik jouw naam dan zeggen?

Hans: Dat zal mij een zorg zijn. Het gaat helemaal niet om de naam. Elke taart wordt genummerd, ... de jury mag niet weten wie hem gemaakt heeft. Dat is het eerlijkst. Wacht ik zal hem even halen. *(midden af)*

Jan: Ik heb altijd gedacht, dat ik het goochemst was hier in huis, maar die Hans kan er ook wat van!

Hans: *(op met een gebakdoos; geeft hem aan Jan)* Hier, schiet nu op, anders ben je er niet vòòr je vader. Als je te lang wacht, ziet hij je toch nog en valt alles in 't water.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto